

νατικοῦ Σουτσίστου, εἰς τὸν ὁποῖον προσφέρει ποτήριον οἴνου νὰ πῇ εἰς ὑγείαν του.

— Μάλιστα, τοῦ λέγει, εἰς ὑγείαν σας, καλὴ ἀποτυχία !

Εἰς ἓνα γέρον τοῦ Χαλανδρίου ὁ αὐτὸς δῆμαρχος ὑποψήφιος;—ὅχι πάλιν ὁ Σούτσος—ζητεῖ τὴν ψήφον του :

Ὁ γέρος μὲ ὕψος συλλογιστικόν :

— Πόσες ψήφους ἔχω ;

— Μία, τοῦ λέγει ὁ ὑποψήφιος.

— Λοιπὸν πῶς μπορῶ νὰ δώσω καὶ σένα, ἀφοῦ θὰ τὴ δώσω 'ς τοῦ Σκαρλάτου.

Ἐκ τῶν δύο ὑποψηφίων δημάρχων, κυρίων Μελά καὶ Σούτσου, ὁ πρῶτος προσφέρει μόνον φῖνα τοιγαρέτα, ὁ δεύτερος ἔχει στρωμένον τραπέζι εἰς ὅλους τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν συνδημότας.

Προχθὲς ἠκούσθη ὁ ἐξῆς διάλογος μεταξὺ δύο :

— Σὲ ποῦ ξενοδογεῖο θὰ φᾶς ἀπόψε ; 'Σ τῆς Ἀττικῆς ;

— Ὁχι, 'ς τοῦ Σούτσου.

Εἶδομεν καὶ ἓν ἐπισκεπτήριον Ἕλληνας—γαλλικὸν κατὰ τὸν κατάπτυστον συρμόν—φέρον κάτωθεν τοῦ ὀνόματος τὰ ἐξῆς :

Dr en Droit à la cour de la Chambre des députés.

Πολλοὶ θὰ τὸν ἐκλάβουν νομικὸν Σύμβουλον κἀνενὸς Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐνῶ ἀπλούστατα ὁ πτωχὸς ἤθελε νὰ σημάνη ὅτι κατοικεῖ παρὰ τὴν αὐλὴν τοῦ Βουλευτηρίου.

Καὶ ἐν λογοπαίγνιον ἐνὸς ἀγνοῦ ἐκλογέως :

Ὁ Μελάς μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἀπὸ βαρύτονος θὰ γίνῃ παροξύτονος· τούτῳσι **Μέλας**.

Θὰ ἔλθῃ νὰ σὰς ἐρωτήσῃ τί κάμνετε, μπορείτε νὰ τὴν ὀδηγήσετε ὅπου θέλετε, νὰ τὴν τοποθετήσετε, ἢ, ἂν σὰς ἀρέσῃ ἡ λέξις, νὰ τὴν κρύψετε εἰς μέρος ἄγριον καὶ ἄγνωστον· διότι δὲν μπορείτε ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, κ. βαρόνε, νὰ ἐξαλείψετε ὅλως διόλου τὴν νύμφην σας· ὅχι, δὲν μπορείτε, ἀλλ' οὐδὲ πρέπει νὰ τὴν κάμνετε καὶ ἂν ἀκόμη μποροῦσατε· ἐκτὸς δὲ τούτου θὰ ᾔτο δύσκολον καὶ θὰ διετρέχετε μεγάλους κινδύνους. Ὅταν παίξῃ τις τέτοιο παίγνιδι, ὡς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ μάτια του τέσσαρα· πρέπει νὰ προβλέπῃ καὶ τὰ ἀπαράδεκτα καὶ τὰ ἀπίθανα.

Φρονεῖτε, εἰσθε βέβαιοι, ὅτι ἡ νύμφη σας δὲν ἔχει κανένα συγγενῆ, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ ξεφυτρώσῃ κανεὶς ἑξαίρνα, ὅστις νὰ σὰς εἴπῃ : ποῦ εἶνε ἡ νύμφη σας ; τί ἐκάματε τὴν μαρκησίαν Σαμαράνδ ; Αἱ, πρέπει εἰς αὐτὸν ἢ εἰς τινὰ ἄλλον νὰ μορῆτε ; ἀποκριθῆτε ἀμέτῳ καὶ ἐν ἀνάγκῃ, ἂν τὸ ἀπαίτησῃ, νὰ δεῖξετε τὴν μαρκησίαν.

Προβαίνομεν τώρα εἰς ἄλλην ὑπόθεσιν. Αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν τὸ ναυάγιον τοῦ πλοίου διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεχώρησεν ὁ ἀδελφός σας· δύο ναῦται σωθέντες σὰς διεβεβαίωσαν ὅτι ἐπνίγη ὁ ἀδελφός σας, ἀλλὰ σεῖς δὲν τὸ εἶδατε τοῦτο μὲ τὰ μάτια σας, δὲν ἠγγίσατε τὸν νεκρὸν μὲ τὰ χεῖριά σας καὶ τίποτε δὲν σὰς πείθει ὅτι κατεποντίσθη ὑπὸ τῶν κυμάτων τοῦ Ὠκεανοῦ. Ναί μὲν, ἔχετε τὴν μαρτυρίαν τῶν δύο ναυτῶν, ἀλλὰ τοῦτο μόνον δὲν ἀρκεῖ· ἀφοῦ ἐσώθησαν

ΤΟ ΠΕΡΙ ΑΠΟΙΚΙΣΜΟΥ ΖΗΤΗΜΑ

Ἀπὸ πολλοῦ ὑφίσταται τὸ ζήτημα τοῦτο· ἐσχάτως δὲ ζωηρότερον ἐξεδηλώθη ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδιαφέρον παρὰ τε τῇ δημοσιογραφίᾳ καὶ τῇ ἑλλ. ἐν γένει κοινωνίᾳ.

Ἄν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ μνήμη πρὸ μὲν διετίας ἐπρόκειτο περὶ τῶν περὶ τὴν Τραπεζοῦντα, ὡς καὶ τανὺν καὶ πέρυσι περὶ τῶν ἐκ τῆς Κρήνης τῆς Μικρασίας, ἐφέτος δὲ προσετέθησαν αὐτοῖς καὶ οἱ ἐκ τῆς ἐλευθέρας Βουλγαρίας Ἕλληνες.

Ἄτυχῶς οὐδέποτε, φαίνεται, κατεβλήθη ἐν Ἑλλάδι σπουδαία καὶ συστηματικὴ φροντίς περὶ αὐξήσεως τοῦ ἰθαγενοῦς πληθυσμοῦ, δι' ἀποίκων ὁμογενῶν, καὶ εἰς τοῦτο βεβαίως πταίουσιν αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις, αἱ ἐπιπολαίως ἀείποτε θιξάσαι τὸ ζωτικώτατον τοῦτο ζήτημα, ἐν ᾧ τοσαύτη μὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν σπάνις χειρῶν ἐργατικῶν, τοσαύτη δὲ ἑλλειψὶς ἀσφαλείας, ταπεινώσεως καὶ κακοδαιμονία μαστίζει τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν τῇ ξένῃ. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι εὐκόλως ἐν γένει κατορθοῦνται οἱ ἀποικισμοὶ ἔχοντες νὰ παλαίσωσι κατὰ πολλῶν ὕλικῶν καὶ ἠθικῶν κωλυμάτων· διατρέφομεν ὅμως τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐὰν μὴ ἀμερίμῳς εἶχον αἱ ἑλλ. Κυβερνήσεις πρὸς τὰ ἐκάστοτε ἀναφυόμενα τοιαῦτα κινήματα, ἐὰν συντονώτερον εἰργάζοντο, ἐὰν ὑπεδοθήθουν δι' ὀλίγης καλῆς θελήσεως τὰς ἀπελπιστικὰς προσπάθειάς τῶν ταλαιπωρουμένων ἀδελφῶν ἡμῶν, πολλοὶ τῶν ἀποικισμῶν τούτων θὰ ἐπετύγχανον καὶ ἀλλοῖα θὰ ᾔτο τώρα ἡ κατάστασις πολλῶν τοῦ κράτους ἐπαρχιῶν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ τε πληθυσμοῦ καὶ τοῦ πλούτου.

Ἡ Βουλγαρία παρουσιάζει σπανίαν ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος ὅτι τὰ ἀρτιπαγῆ, τὰ ἐν καταστάσει, οὕτως εἰπεῖν, ἀνηλικιότητος κράτη, δὲν ἐκπέμπουσι κατοίκους εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, ἀλλὰ προσελκύουσι μᾶλλον ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς τοιούτους. Ὀλίγιστα παρῆλθον ἔτη, ἀφότου ἀπετέ-

αὐτοὶ, διὰ τί τάχα κατὰ τύχην νὰ μὴ σωθῇ ὁ ἀδελφός σας ; ἀλλ' ἐὰν τὸν ἴδῃτε μετὰ ἑξ ἡμῶν, μετὰ ἐν ἔτος, ἃς εἴπωμεν μετὰ πολλὰ ἔτη, ὅποτε οὐδόλως θὰ τὸν περιμένετε, παρουσιαζόμενον ἐμπροσθέν σας ὡς φάσμα ἐξεληθὺν τοῦ τάφου του ;

Ὁ βαρόνος ἐγένετο πελιδνός, καθιδρύτο τὸ μέτωπόν του.

— Αὐτὰ εἶνε ἀπλῆ ὑπόθεσις, κ. βαρόνε· καὶ ἐγὼ πιστεύω, καθὼς καὶ σεῖς, ὅτι ὁ ἀδελφός σας ἐπνίγη καὶ ἡκαλοπνίγη, ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ καταδείξω τὴν ἀνάγκην νὰ προΐδετε πάντα, διότι πρέπει νὰ δύνασθε πάντοτε νὰ προλάβετε πᾶν δυσάρεστον.

Λοιπὸν, τὸ κατ' ἐμὲ, κ. βαρόνε, δὲν πρέπει νὰ θεωρῆτε τὸν ἑαυτὸν σας ἐπὶ τινὰ ἔτη, ἃς εἴπωμεν πέντε, ἢ ἀπλῶς ὡς θεματοφύλακα τῆς περιουσίας τοῦ ἀδελφοῦ σας· μπορεῖ νὰ μεταχειρίσῃ αὐτὴν δυνάμει τῆς πληρεξουσιότητος τὴν ὁποίαν ἔχετε καὶ νὰ τὴν νέμεσθε σιγὰ σιγὰ, χωρὶς δηλαδὴ νὰ πειράζετε τὸ κεφάλαιον, καὶ ἐὰν ἐντὸς τῶν πέντε ἐτῶν δὲν σὰς γίνῃ καμμία ἀπαίτησις, ἐὰν ὁ ἀδελφός σας δὲν δώσῃ κανὲν ἡμεῖον ὑπάρξεως, ἐὰν ἡ νύμφη σας εἰς τὴν αὐτὴν διατελῇ πάντοτε κατάστασιν, τότε μὴ ἔχοντες νὰ φοβηθῆτε τίποτε οὔτε ἀπὸ τὸ ἐν, οὔτε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, μπορείτε νὰ κάμνετε ὅ,τι θέλετε, μπορείτε νὰ πράξετε κατὰ τὴν φαντασίαν σας· θ' ἀπαλλαγῆτε δι' οἰουδήτινος μέσου, τὸ ὁποῖον θὰ εὐμετε εὐκόλως, τῆς νύμφης σας καὶ τελειώνει ὅλη ἡ ἱστορία.

λεσεν ἰδίαν ἡγεμονείαν καὶ ἰδοὺ μερὶς τῶν κατοίκων αὐτῆς, ἀποτελουμένη ἐξ ἀνδρῶν ἐργατικῶν, ἐκ φιλησύχων χωρικῶν, ἐπιζητοῦσι νὰ καταλίπωσι τὰς εὐφόρους αὐτῶν γαίας, τὰ χωρία των, τὰ ὅσα τῶν πατέρων των, ν' ἀπαρνηθῶσι τὰς ἀναμνήσεις, τὰ ἥθη, τὰ ἰδιώματα αὐτῶν καὶ νὰ μεταναστεύσωσιν εἰς ἄλλην χώραν, ἐνθα οὐδεὶς λόγος συμφέροντος ὕλικου καλεῖ αὐτοὺς, ἀλλὰ μόνον πεποιθήσεις ὅτι ἐν μέσῳ ἀδελφῶν θ' ἀπολαύσι τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ πράγματι οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς Βουλγαρίας ἀπ' αὐτῆς τῆς μεταπολιτεύσεως καὶ ἐντεῦθεν, ὑπέστησαν καὶ ὑφίστανται πάσας τὰς δυσπραχίας ἃς δύναται τις διὰ τῆς διανοίης του ν' ἀντιληφθῇ. Ἐστερήθησαν τῶν ἐκκλησιῶν των καὶ τῶν σχολείων των. Οἱ Βούλγαροι ἐν τῇ μέθῃ τῆς ἐκτῶν παλιγγενεσίας, τὰ πάντα λησμονήσαντες, ἐπέπεσον δίκην λυσσαλέων κυνῶν κατὰ τῶν ἑλλήνων συμπολιτῶν των, οἵτινες ἐν ταῖς δειναῖς αὐτῶν περιστάσεσι παρέσχον αὐτοῖς πᾶσαν ὑποστήριξιν καὶ παραμυθίαν. Κατὰ τὸν Ρωσο-τουρκικὸν πόλεμον, ὅτε μία καὶ μόνη λέξις Ἑλλήνος ἤρκει νὰ φέρῃ ἑκατοστύας βουλγάρων εἰς τὴν ἀγχόνην, οἱ Ἕλληνες προέβαλλον ἑαυτοὺς καὶ διέσωζον τοὺς καταδιωκόμενους βουλγάρους, ἐφοδιάζοντες αὐτοὺς ἐκαστοτε καὶ δι' ἑλλ. διαβατηρίων. Καὶ ποία ἡ εὐγνωμοσύνη τούτων ἀπέναντι διαγωγῆς τοιαύτης; ἡ διαρπαγὴ τῶν ἐκκλησιῶν των, ἡ δίκην κακούργων ἀπαγωγὴ τῶν ἱερέων, τῶν προεστώτων τῶν χωρίων καὶ ἡ φυλάκισις αὐτῶν! Οὐδεὶς δύναται νὰ λησμονήσῃ ὅτι τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1881 τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων οἱ βούλγαροι τῇ συνδρομῇ τῶν ἀρχῶν των ἔθραυσαν τὰς θύρας τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Κεστρίτζι καὶ αὐθαίρετως κατέσχον αὐτήν. Οὐδεὶς θὰ λησμονήσῃ ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα τοῦ 1882, οἱ κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἐκακοποιήθησαν καὶ ἐξυλοκοπήθησαν, αὐτοὶ τε καὶ ὁ ἱερεὺς αὐτῶν, διότι ἀκριβῶς δὲν ἠθέλησαν ν' ἀκούσωσι βουλγαριστὶ τὴν ἱερὰν ἀκλουθίαν τοῦ Πάσχα. "Ε-

ναγχός ἐστιν ἔτι ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ ἑλλήνος πράκτορος Βαλτζικίου, ἡ διαρπαγὴ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ νεκροταφείου τῶν ἑλλήνων, ἡ φυλάκισις τοῦ ἑλλήνος ἱερέως καὶ τὰ τοιαῦτα. Οὐδεὶς δύναται νὰ λησμονήσῃ τοὺς μυρίους διωγμούς, τὰς προσβολάς, τὰς πιέσεις καὶ τὸν συστηματικὸν πόλεμον τῶν βουλγάρων κατὰ παντός, ὅτι ἑλλ. καὶ ὀρθόδοξου, τὴν κατ' αὐτοῦ τοῦ Μητροπολιτικοῦ οἴκου ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, τὴν ἐπὶ μῆνας ἐξώθεν αὐτοῦ ἐνεδρεύσανσαν κουστωδίαν, τὴν θέσαν ἐν παντελεῖ ἀποκλεισμῷ τὸν Μητροπολιτὴν Βάρνης ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ ποιμνίου, καὶ ἀπαγαγοῦσαν πάντα χωρικὸν προσερχόμενον εἰς τὴν Μητρόπολιν, γεγονότα ἅτινα ἀναμνησκουσιν ἡμῖν τοὺς χρόνους τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως.

Τοιαύτη πραγμάτων κατάστασις ἀναμφιλόγως ταχυτάτης δεῖται θεραπείας. Ἦκούσαμεν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὅτε ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τοὺς ἐπιτρόπους τῶν πέριξ τῆς Βάρνης Ἑλλήνων χωρικῶν, τοὺς ἐλθόντας ὅπως ἰκετεύσωσι τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἵνα διευκολύνῃ αὐτοῖς τὴν ἐν Ἑλλάδι μετανάστευσιν, ἡκούσαμεν αὐτοῦ συνιστῶντος ὑπομονὴν καὶ ἀπεκδεχομένου βελτίωσιν τῆς θέσεως αὐτῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, τοῦ ὁποίου ἐκτιμᾷ βεβαίως τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα. Ἀλλ' ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ ἀρίστου τῶν ἡγεμόνων οὐδόλως δύναται, καθ' ἡμᾶς, νὰ κατισχύσῃ τοῦ παραλόγου μίσους τῶν Βουλγάρων καὶ τοῦ φανατισμοῦ αὐτῶν κατὰ παντός, ὅτι ἑλληνικόν, ὅτι ὀρθόδοξον καὶ ἂν τὰς αὐστηροτέρας ὁ ἡγεμὼν δώσῃ διαταγὰς, αἱ διαταγαὶ αὗται θὰ παρερμηνευθῶσι, θὰ καταστρατηγηθῶσιν ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας. Ὁ βίος τῶν Ἑλλήνων ἐν Βουλγαρίᾳ κατέστη ἀβίωτος καὶ πᾶσα ἡμέρα ἀναβολῆς ἀφαιρεῖ ἐκ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀσθενῆ τέκνα, κύπτοντα πρὸ τοῦ ὄγκου καὶ τῶν ἀπειλῶν.

"Ας εὐδοκήσῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ εἰς τὰ καταδιωκόμενα ταῦτα τέκνα μικρὰν γωνίαν ἑλληνικὴν, τὴν

— Καὶ τὸ παιδίον, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν λέγετε τίποτε;

— Ἀληθῶς, ἀλλὰ τὸ παιδίον δὲν σᾶς ἐνοχλεῖ τόσον σήμερον, καθόσον δὲν ἐγεννήθη εἰσέτι καὶ ἀκόμη δὲν θὰ γεννηθῇ ἀργότερα. Ἐν πρώτοις, εἰς τὴν κατάστασιν ποῦ εἶνε ἡ μήτηρ, εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ζήσῃ, ἀλλ' ἐὰν μόλα ταῦτα γεννηθῇ ὑγιές, τίποτε εὐκολώτερον ἢ νὰ δηλώσῃτε αὐτὸ εἰς τὸ ληξιαρχεῖον ὡς γεννηθὲν ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀγνώστων.

— Εἶνε δυνατόν τοῦτο;

— Δυνατώτατον, κ. βαρόνε. Ἄ! μὰ τὸ ναί, οἱ νόμοι δὲν εἶνε δι' ὅλου ἐντελεῖς καὶ ὑπάρχει εἰς ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει τὸ τοιοῦτο, καὶ τούτου γίνεται χρῆσις καὶ συχνὰ μάλιστα διὰ τοῦτο ὑπάρχουν ἐν τῷ κόσμῳ τόσοι ἀπόκληροι! "Αλλως δὲ δύνασθε ἀκόμη καὶ νὰ μὴ δηλώσετε ποσῶς τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου, ἐὰν ἀναγκασθῇτε ἐκ μέτρου συνέσεως, καὶ τοῦτο εἶνε πάντοτε δυνατόν, παρασκευαζομένου κρυφίου τοκετοῦ. Τότε φυλάσσετε τὸ παιδίον ἐπὶ τινα χρόνον καὶ ἔπειτα μίαν ἡμέραν, ὅταν θελήσετε ν' ἀπαλλαγῇτε αὐτοῦ ἐπὶ τέλους, τὸ ἀφίνετε εἰς οἰονδήποτε μέρος, ἐν τῇ ἄκρῃ ὁδοῦ τινος, πλησίον ἐκκλησίας, πρὸς παραλαβὴν ὑπό τινος φιλανθρώπου· ἃς ὑπάγουν δὲ τότε νὰ ἐρωτοῦν πόθεν ἔρχεται καὶ ποῖον εἶνε, θὰ θεωρηθῇ ὡς παιδί τὸ ὁποῖον ἐχάθη, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται θ' ἀπαλλαγῶσιν αὐτοῦ, δὲν θ' ἀκούσωσι ποτε πλέον νὰ γίνεταί λόγος περὶ αὐτοῦ. Τοιαῦτα παραδείγματα ὑπάρχουν χίλια δύο.

Ἀλλ' ἃς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιώδες, κ. βαρόνε· σᾶς εἶπα πρὸ ὀλίγου ὅτι καλὸν ἐθεώρησα νὰ σᾶς εἶπω πρὸς τὸ συμφέρον ὅτι ἐπρεπε νὰ σᾶς εἶπω.

— Καὶ σᾶς ἐνόησα κάλλιστα, κ. Βλαιρώ· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε μόνον συμβουλὰς μοῦ ἐδῶκατε.

— Δὲν σημαίνουν τάχα αὗται τίποτε;

— "Ω! ὄχι δά, σημαίνουν καὶ παρασημαίνουν.

— Θεωρεῖτε ἴσως ὅτι δὲν ἐπαρκοῦσι;

— Σκέπτομαι καὶ βλέπω καλὰ ὅτι κάλλιστα ἐπραξα ἐλθὼν πρὸς σᾶς. Ἐχω ἀνάγκην τῆς βοηθείας σας, μπορῶ λοιπὸν νὰ ἐλπίσω;

— Εἴθε διατεθειμένος νὰ καλοπληρώσετε;

— Ναί.

— Τότε ἔχετε τὴν συνδρομὴν μου· θὰ στοιχίσῃ πολὺ ὀμῶς, σᾶς τὸ λέγω τοῦτο ἀπὸ τοῦδε· μὲ τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζομαι, μὴ φαίνονται καὶ εὐθὺς χάνονται τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν χιλίων φράγκων· καὶ ἔπειτα πρόκειται νὰ φυλάξῃτε ἐπὶ ἔτη μίαν γυναῖκα, μίαν τρελλὴν καὶ ἓνα παιδίον πιθανῶς, νὰ πληρώσῃτε τὴν κατικίαν των, μίαν γυναῖκα, τὴν ὁποίαν θὰ τοποθετήσω πλησίον τῆς μαρκησίας, ἓνα ἢ περισσοτέρους φύλακας ἐν ἀνάγκῃ, νὰ χορηγῇτε τὴν τροφὴν των, τὰ τῆς συντηρήσεώς των μέσα καὶ βραδύτερον νὰ τοῖς δώσῃτε ἀνάλογον πρὸς τὰς ὑπηρεσίας ἐκάστου ἀμοιβήν. (ἀπολουθεῖ).

ὁποῖαν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι αἱ ἐργατικαὶ καὶ φιλόπονοι χεῖρες των θέλουσι καταστήσει μετ' οὐ πολὺ πρότυπον γεωργικῆς εὐημερίης. Ἐν Θεσσαλίᾳ, ἣν ἰδίαις ὁμμασιν εἶδομεν, ὑπάρχει ἑλλειψίς ἐργατῶν ἕνεκα τῆς φυγῆς τῶν Τούρκων, ἥτις ὁσημέραι ἐπιτείνεται. Ἐρωτήσαντες Ὀθωμανὸν βέην κτηματίαν, καλῶς γινώσκοντα τὴν ἐλληνικὴν, διατί φεύγουσιν οἱ Τούρκοι καὶ ἐγκαταλείπουσι τὰ κτήματά των, ἐν ᾧ δὲν ἔχουσι Βουλγάρους νὰ τοὺς καταδυναστεύωσιν, ἀλλὰ ἀπολαμβάνουσι παντὸς ἀγαθοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ; ἠκούσαμεν παρ' αὐτοῦ τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν :

« Ἡμεῖς, Ἀλλὰ χμὴν μὲν μπερικιάτθερσιν, κανένα κακὸν δὲν ἐπάθαμεν ἀπεναντίας εἴμεθα ποῶ καλὰ τῶρα ἀπὸ πρὶν δὲν μπορούμεν, ἐφέντιμ, νὰ χωνέψωμεν τοὺς μικροὺς ἀνθρώπους. Βλέπεις, ἐγὼ εἶχα ἔς τὸ τσιφλίκι μου 20—30 ἀνθρώπους· τοὺς ἐδίδα τὸ σιτάρι· τοὺς ἔχανετο κανέν ζῶον τοὺς τὸ ἀγόραζα· τὰ παιδιὰ των ἤθελαν νὰ παντρεύουν, τοὺς ἐδίδα παρὰδες κτλ. Αὐτοὶ ἀκριβῶς τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἔτρεφα, αὐτοὶ τῶρα μᾶς βρίζουν· νᾶσαι σὺ, τὰ σηκώνεις αὐτὰ ; »

Ἡ ἀπάντησις αὕτη ἡ τιμῶσα τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν, καταδεικνύει συγχρόνως ὅτι μοιραίως ἡ Θεσσαλία θέλει ἀπογυμνωθῇ πάντων τῶν ὀθωμανῶν αὐτῆς κατοίκων, οἵτινες πωλοῦσι τὰ ἐκτεταμένα αὐτῶν τσιφλίκια εἰς χριστιανούς. Ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου οἱ Θεσσαλοὶ χωρικοὶ, καθ' ἃ ἠκούσαμεν παρ' αὐτῶν ἀδύνατον νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὸ χριστιανούς αὐθέντας, διότι οἱ τούρκοι παρῆχον αὐτοῖς τὸν σπόρον, τὰ ζῶα, τὴν γῆν καὶ πᾶσαν ἄλλην εὐκολίαν, ἐνῷ οἱ νέοι κτήτορες οὐχὶ μόνον δὲν παρέχουσι πλέον ταῦτα, ἀλλ' ἀφαιροῦσιν ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰς γαίας τὰς πρὸς βόσκησιν τῶν κτηνῶν. Ὡστε ὑπάρχει κίνδυνος, ἡ εὐφορύτερα τῶν ἐπαρχιῶν νὰ μείνῃ δυστυχῶς ἀκαλλιέργητος. Δὲν θὰ ἦτο ἄρα γε εὐχῆς ἔργον, δὲν θὰ ἦτο πατριωτικὸν τὰτου καθήκοντος ἐπιτελεσις ἡ ἀντὶ σμικρᾶς σχετικῆς δαπάνης παραχώρησις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γαιῶν, εἰς τοὺς ἐκ Βουλγαρίας ἀποίκους, ἐπερχομένους οὕτω διπλῆς ὠφελείας καὶ ἐκ τῆς διασώσεως γνησίου ἑλλ. πληθυσμοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκσλαύσμου, καὶ ἐκ τῆς προσελεύσεως νέων χειρῶν ἐργατικῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ;

Ἐλπίζομεν ὅτι παρὰ τῇ ἐλληνικῇ Κυβερνήσει θέλουσιν ἐπικρατῆσαι σκέψεις ἀνάλογοι πρὸς τὴν σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος, καὶ θέλουσιν ὑπηρετηθῇ, ἐν τῇ περιστάσει τοῦλάχιστον ταύτῃ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πειραιεύς, 13 Ἰουνίου.

Σήμερον λοιπὸν δὲν ἀναμένει καιεῖς ἐκ Πειραιῶς ἐμπορικὰ δελτία καὶ στατιστικὰς νηογνομῶνων. Τὴν ὑποτίμησιν τοῦ νομίσματος διεδέχθη ἡ ὑπερτίμησις τῶν ψήφων καὶ τὴν ἐμπορικὴν ἀπραξίαν ἡ ἐκλογικὴ κίνησις. Ἐπειδὴ οἱ βυρκαίριδες ἐπὶ τὸ ἀρχαϊκώτερον συζητοῦσιν ἐν ὑπαίθρῳ, τὸ ἐμπορικὸν διαπασῶν τῶν συζητήσεων τελεῖται καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ὥραν φαγητοῦ ἐν τῷ ἐστιατορίῳ τῆς « Πανδαισίας » ὅπερ μετεβλήθη εἰς πειραϊκὸν κοινοβούλιον καὶ ὅπου ἦν ἀδύνατον ἐπὶ τέλους τὰ ὥραια παγοποιητικὰ κανάτια νὰ μὴ ἔλθουν εἰς κανένα διαχυτικὸν ἀσπασμὸν μέ τινας θερμότερας ἀτμοσφαιρῶν κεφαλὰς αὐτοχειροτονήτων κομματάρχων. Συμβουλευόμεν τῷ φίλῳ διεθυντῇ τὴν θυσίαν τοῦ

πάγου του διὰ τῆς δωρεᾶν παροχῆς πρὸς σωτηρίαν τῶν κανατιῶν του καὶ κεφαλῶν μερικῶν πελατῶν του.

Ἡ σύγκρουσις τῶν ἐν ὑποψηφιότητι δημαρχικῶν ἀνεμοστροβίλων Μουτζοπούλου καὶ Ὀμηρίδῃ παρήγαγε ἀστραπιαίως καὶ τρίτην ὑποψηφιότητα—τὸν κ. Δημόκην. Διότι τὸ μακαρία τῇ λήξει κόμμα τοῦ κ. Ρετσίνα ἀπὸ μὲν τὸν κ. Ὀμηρίδῃν φοβεῖται κατοχὴν τῆς ἐξουσίας, ἀφ' οὗ ἀπηλπίσθη περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκριζώσεως τοῦ κ. Μουτζοπούλου. Ἐπρεπε λοιπὸν λόγῳ συμφέροντος νὰ φέρῃ ἀντίδρασιν εἰς τὸν πρῶτον, καὶ λόγῳ φιλοτιμίας νὰ μὴ παρέξῃ ἄμεσον ὑποστήριξιν τῷ δευτέρῳ. Ὁ κ. Δημόκης λοιπὸν ἐμπορος καλὸς καὶ οἰκογενειάρχης ἀγαθώτερος, πράκτωρ ἐν ἀπραξίᾳ τῆς ἑλλ. ἀτμοπλ. ἐταιρίας, κινηγὸς ἀριστος καὶ μαλακωτέρης καρδίας σακκουλίσιας γιαούρτης, ἐκρίθη παρὰ τῶν ἐν ἀποτυπώσεσι ρετσινιστῶν ὡς ὁ δυνάμενος νὰ δεχθῇ καὶ φέρῃ τὸ βάρος τῶν ἀπολεσάντων τὸ ἄστρον τῆς τραμουντᾶνας σφαιριδίων των. Λοιπὸν ἀναστήσατε, κύριοι χαλαρόφρονες, τὸν ὀνουφριώτερον ἄγ. Παχούμιον ὅπως τὸν θέτετε ἐπὶ γλίστρας ; ἐλπίζω ὑποψήφιον δῆμαρχον καὶ θέσατε εἰς τὴν θέσιν του τὸν θαυματουργὸν Κοσσονάκον ἵνα μὴ διατηρηθῇ τι μὴ πρωτότυπον. Δὲν γνωρίζομεν πῶς ὁ κ. Δημόκης ἤκουσεν ἐν Σύρῳ, ἐνθα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐξέδραμε, τὴν ἀπό τ' ἄγραφα καὶ αὐτὴν χρονικὰ ὑποψηφιότητά του.

Οἱ διὰ τὴν θέσιν τῶν δημαρχικῶν παρέδρων, ἐκτὸς ὀλιγίστων, εἰσὶ φιγούρες παντὸς ρυθμοῦ αὐτοδικαιοῦμεναι Ἀσμοδαϊκῆς γραφίδος. Δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπάρξῃ δημότης ὅστις ἐν μέσῳ τοιαύτης παρεδρῶν σαφῶς νὰ μὴ τιμῇ διὰ λευκοῦ τὴν ὡς ὅασιν κάλπην τοῦ κ. Βραχνοῦ. Ἡμεῖς, Τριὰς ἀνομοσύντος καὶ κεχωρισμένης τῶν δημάρχων, ἠθέλομεν τὸ μπουκέτο τῶν παρέδρων σας ἀπὸ περισσώτερα ἀνθη καὶ ὀλιγωτέρους θρίδακας καὶ ὅχι ὅπως τὸ καταντήσατε ἤδη τὰνάπαλιν. Ὁ ἐν « ὄχι » πάντοτε ὑπερπλειονοψηφῶν βλαχοδῆμαρχος Κύπριος, ἠυδόκητε φέτος νὰ κατέλθῃ μέχρη τῆς παρεδρῆς ὑποψηφιότητος, ἐξ ἧς πάλιν λειποτακτῆσας ἐγένετο αὐτόματος τοῖς συμβούλοις ὁ ἀντιθέτων αἰσθημάτων τοῦ ἀδιαλλάκτου μύστακός του κ. Στρατήγης λίαν ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύσας ὡς πάρεδρος τὸν δις ἀπουσιάζαντα εἰς Εὐρώπην κ. Μουτζόπουλον.

Διὰ τοὺς συμβούλους ἐν γένει κατ' εὐτυχίαν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ποῖος ὀλίγο ποῖος πολὺ ὅλοι φαίνονται . . . καλοὶ. Νέοι πολλοὶ : ἀνθρωπότερων τῆς σφριγώσης ἡλικίας των αἰσθημάτων. Οἱ ὠριμωτέρως ἡλικίας, ἀνθρωποὶ πολὺ πειροί, καλῶς καὶ ἐντίμως ἀποκατεστημένοι. Μόνον ὁ διαυγέστερος χαρακτήρως τῆς κρουσταλένιας φαλάκρας τοῦ κ. Αυγινὸς ὑποπεσὼν ἐξ ὑπερβολικοῦ ἄμφω δημάρχων ζήλου εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ Λουκιανείου ἐνυπνίου διὰ τῆς ἐκατέρωθεν ἀνακηρύξεως, ἐπροτίμησε νὰ ἀκολουθήσῃ . . . τὸν ἑαυτὸν του ὀηλώσας διὰ τῆς « Σφαίρας » τὴν ἐπιστροφὴν ἣν κάμει τῆς τιμητικῆς τηβέννου τοῦ συμβούλου εἰς τοὺς προτεινάντας αὐτόν. Δὲν πιστεύομεν ὅμως ἡ τοιαύτη μετριοφροσύνη του νὰ μετεβλήθῃ εἰς ἀδικαιολόγητον ἰσχυρογνομοσύνην ἐξ ὀκνηρίας, πρὸς τὴν θέλησιν τῶν συμπολιτῶν του ἥτις ἔσεται ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας του. Ὁ γηραιὸς κ. Βασιλειάδης ὑπεχώρησεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπίσης καλοῦ υἱοῦ του, ἐνῷ καὶ αὐτὸς ἠδύνατο νὰ ἐκτεθῇ διότι ἡ ἀξία οὐδέποτε καταστρέφεται σὺν τῇ ἡλικίᾳ. Ὑποθετόν, κ. Βασιλειάδῃ ὅτι ἅπαντες οἱ ὑπηρετήσαντες τὸν τόπον ὡς ἐκλεκτοὶ, παρεχώρουν ζῶντες τὴν πολιτικὴν κληρονομίαν τοῖς διαδόχοις των, τότε βεβαίως θὰ ἐπάσχομεν ἀπὸ τὴν τόσον χρήσιμον ἀντίρροπον πρὸς τὴν δυσχαλιναγωγῆτον νεότητά λειψογεροντίαν. Πῶς ὁ ἐπίσης γέρον κ. Καψαμπέλης